

Komoly kérdésekre komolytan válaszok

Kedves Dr. Pszicha!
Nagy az én gondom, ugyanis szerintem már abnormális módon lesz úrrá rajtam a vizsgadrukk, ahányszor csak szóbeliznem kell. Hiába tudok mindent, alig tudok egy-két hangot kinyögni. A tanár meg persze nem láthat a fejembe. Nincs valami jó ötleted?

Ági

Kedves Ági!
A vizsgadrukk egy teljesen normális dolog, persze egy bizonyos fokig! Amikor én doktoráltam, és meg kellett védenem a dizs szertartási cíomat, előtte való nap már egy falatot sem tudtam enni, viszont gyakran elaludtam és lemaradtam a vizsgáról, tehát izgulnom sem kellett. Ha van a sulis felé menet egy-két cseho, dobjál be egy felel, és máris könnyebb lesz a megszólalás. Ha esetleg a közérben veszel egy két-kés üveget, amit a hosszú szünetben beszúrsz, lehet, hogy énekelni fogod a tételeket, nem makogni. Ha nagyon izgulsz, mindig legyen nálad egy váltás tiszta alsó, arra az esetre, ha a félelemtől megkarcolná a sportcsoki a bugyidat. Otthon mondd fel előre a tételeket egy kis hordozható magnóra, amit a ruhád alá rejtessz, és kezd el azt terjeszteni magadról, hogy hasbeszélő vagy. Előbb-utóbb úgyis a tanárok fülébe jut és nem fognak csodálkozni, hogy csukott szájjal lökd a tananyagot.

Drága Dr. Pszicha!
17 éves vagyok, de nekem a nálam jóval idősebb nők tetszenek. Ha valaki fiatalabb 35 évesnél, már nem is érdekel. Ez normális dolog, vagy esetleg kezelésre szorulok?

Gábor

Drága Gábor!
A te korodban az ilyesmi teljesen természetesnek mondható. Ez a dolog az évek múlásával egyszer csak elkezd kiegyenlítődni, majd átbillen a túloldalra. Ahogy elkezded öregedni, úgy fog az érdeklődésed is változni, majd vissza térni oda, ahonnan jó pár éve indult, ugyanis a korosodó férfiak egyre fiatalabb lányok után csorgatják a nyálukat. Gondolj csak bele. Ha valaki lehúz egy dagadt tehén mellett harminc évet, akit jó esetben is csak karácsonykor csókol meg, akkor is csak az arcán, és muszájból, persze, hogy a fiatal pipihúsról vágyik. A tini lányokkal olyan a szex, mint a Rodeó, mert általában az utolsó pillanatban meggondolják magukat, és ledobnak a nyeregből. A te esetekben még szerencsés is lenne, ha az első nyérgézést egy idősebb nővel játszanád. Az érett nők sokkal türelmesebbek és megértőbbek. Nem vetik a szemedre, hogy borzasztóan elfáradtak az alatt a 17 másodperc alatt, amíg maszatoltál, és ebben már benne van az előjáték is meg egy cigi a végén. Az ilyen nők szeretnek embert faragni a legényből, és úgy érzik, feladatuk van a világban. Persze, ha ez 4-5

év múlva is ugyanígy zajlik, akkor előbb-utóbb elkezdenek elégedetlenkedni. De te bátran vágd ki magad: „Mit panaszkodsz, ugyanannyi időd volt rá, mint nekem!”

Kedves Dr. Pszicha!
Az osztálytársaim mindig csak engem csúfolnak, ugyanis túl nagyok és elállóak a füleim. Engem csak akkor zavar, ha tükörbe nézek, és gyakran gondolkodom azon, hogy esetleg plasztikai sebészhez kellene fordulnom. Szerinted?

Zoli

Halló Zoli!
A nagy és elálló fül csak most a kamaszkorban, és csak esztétikai probléma, de rendkívül fontos a pályaválasztáshoz. Kezdd azzal, hogy vedd el a sapkát, vagy egy walkman-t, és állandóan legyen a fejedben. De ne a kis bogó fejhallgatóval használd, hanem az otthoni nagy szivacsos füléssel. Ha kérdezik, mondd azt, hogy hifi örült vagy, és csak így lehet igazán jól zenét hallgatni. Vagy mondd, hogy a tételeket tanulod angolul, vagy svédül. Ahogy vége a sulinak, rengeteg olyan munka van, ahol szintén fülhallgatóban kell dolgozni. Pár állásajánlat: rádió bementő, vagy katonai rádiós egy tenger-alattjárón. Robbantási szakember, vagy légkalapácsos útbontó munkás. Kameraman, vagy titkosszolgálati lehallgató, fejhallgató szaküzletben bolti eladó, vagy ha ez nem jó, lehetsz címlapsztár a Füles újság elején. Sőt lehetsz világhírű is! Kezdd el festegetni posztdepressziós neoszürrealista stílusban. Van Gogh is így kezdte és amikor tükörbe nézett, úgy elkeseredett, hogy levágta az egyik fülét. De ő csak évekkal halála után lett híres. Te kezd azzal, hogy rögtön mind a kettőt lekanyarítod a fejedről majd még frissiben festesz pár önarcképet magadról, meg egy csodálatos csendéletet a mosdókagylóban heverő cimpákról.

Drága Doktor Úr!
Egyre többször leszek rosszul kis helyeken. Úgy kezdődött, hogy egyszer beragadtam a liftbe és fél órán át senki nem járt arra, hogy segítsen. Azóta már akkor páni félelem lesz úrrá rajtam, ha a metró egy percre megáll. Biztos van jó módszered arra, hogy hogyan küzdjem le. Ha tudsz, kérlek segíts.

Éva

Szia Éva!
Na most képzeld, akik életfogytiglant kapnak és még odabent sem férnek a bőrükbe. Jöhet a még kisebb sötét zárka. Ha félsz a lifttől járj gyalog, és így visszamondhatod a fitness bérletedet, vagy költözz falura egy kis kertes házba, oda, ahol még a metró sem jár. De ott is kerül a kerti, pottyantós budit, mert könnyen bedagadhat az ajtaja, és ha ott bent ragadsz, az tényleg nem túl felemelő érzés. Kerüld a tyúkol és a disznóólba való bemászást is. Próbálkozhatsz a show bizniszben mint szabaduló művész, ha valaki, hát te minden körülmények között ki fogsz mászni a ládából. Ne járj lefóliázott kispolskival, kerülj a szaunát is. Járj sokat kirándulni, de ne a cseppkőbarlangba. Hordj öt számmal nagyobb fehérneműt, így mindig azt fogod érezni, hogy bőven van itt még hely (kettőnek is). Tapéta helyett tükröket ragassz otthon a falakra, és a mennyezetre, mert ezzel nagyíthatod a teret, ráadásul ezt nagyon fogják díjazni a fiú látogatók is. Ha ez nem megoldható, a dili boltban vedd el egy olyan szódásüveg aljú szemüveget, amiben minden ötször akkorának látszik, és lehet, hogy a metrón még az ülőhelyet is átadják, mert úgy megsajnálják.

Puszi és íratok!
dr. Pszicha